

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 4Co/495/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112212866  
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3112212866.3

## Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa Y. B. a.s., so sídlom v A., ul. V. 8, J.: XX XXX XXX, proti odporcovi T. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. nad M., t.č. na neznámom mieste, v konaní zastúpený opatrovníkom Mgr. J. X., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Trenčín, za účasti vedľajších účastníkov na strane odporcu 1/ Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ so sídlom v Skalici, ul. Petrovská 10, zastúpeného JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom vo Chorvátskom Grobe, Nám. Josipa Andriča 1 a 2/ Združenie na podporu práv spotrebiteľov, občianske združenie, so sídlom v Bratislave, ul. Seberíniho 9, o zaplatenie 832,89 eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka 1/ proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 26. augusta 2014, č. k. 22C/119/2012-65 v spojení s opravným uznesením zo dňa 11. marca 2015, č. k. 22C/119/2012-90, takto

### rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s uznesením zo dňa 11. marca 2015, č. k. 22C/119/2012-90 v napadnutej časti vo výroku IV. o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi 1/ **z m e ň u j e t a k, ž e n a v r h o v a t e ľ j e p o v i n n ý z a p l a t i ť v e d ľ a j š i e m u účastníkovi 1/ náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 72,60 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Jozefa Kempa, advokáta, č. ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX, VS: 2211913, do troch dní.**

Vedľajšiemu účastníkovi 1/ sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

### odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 161,11 Eur spolu s 9% úrokom z omeškania od 07.08.2010 do zaplatenia a vo zvyšnej časti týkajúcej sa uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 671,788 Eur návrh zamietol. Odporcovi ani vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľ sa proti odporcovi domáhal zaplatenia sumy 832,89 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 07.08.2010 do zaplatenia. Návrh odôvodnil tým, že dňa 02.11.2009 uzatvoril s odporcom dve zmluvy č. P a č. P na základe ktorých vypožičal odporcovi dva kusy SIM kariet, potrebné na využívanie telekomunikačných služieb, ktoré mu navrhovateľ na základe zmlúv mal poskytovať. Spolu s uzatvorením zmluvy o poskytovaní telekomunikačných služieb uzatvoril s odporcom aj dve kúpne zmluvy, na základe ktorých odpredal odporcovi dva mobilné telefóny zn. Sony Ericsson W205 za kúpnu cenu každá vo výške 1 Eur. Tým, že odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 169,01 Eur za obdobie od 02.11.2009 do 16.01.2010 porušil zmluvné povinnosti a v zmysle Dodátkov k Zmluvám a bol, podľa názoru navrhovateľa, povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 663,88 Eur. Navrhovateľ listom zo dňa 23.07.2010 oznámil odporcovi dlžnú sumu pozostávajúcu zo sumy neuhradených služieb a zo sumy zmluvnej pokuty a následne v zmysle čl. 4 Všeobecných podmienok ukončil platnosť zmlúv. V priebehu konania sa súdu nepodarilo zistiť pobyt odporcu, a preto mu bol v konaní ustanovený opatrovník, ktorý sa k doručenému návrhu s prílohami a oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu (doručené dňa 05.07.2014) nevyjadril. Dňa 02.11.2012 vstúpil do konania na stranu odporcu vedľajší účastník, Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ. Vo vyjadrení

zo dňa 29.11.2013 poukázal na spotrebiteľský charakter zmluvy o pripojení a na absolútnu neplatnosť dojednania o zmluvnej pokute z dôvodu jej neprijateľnosti. Súhlasil s dôvodnosťou návrhu v časti žalovanej sumy, ktorá pozostáva z ceny za neuhradené služby, avšak nie s dôvodnosťou návrhu v časti uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 663,88 Eur. Ustanovenie o zmluvnej pokute považoval za absolútne neplatné podľa § 53 ods. 4 písm. k/ a ods. 5 Občianskeho zákonníka. Uvádzal, že výška zmluvnej pokuty je konštantná, bez ohľadu na skutočnosť, aký čas zostáva do konca doby viazanosti a zároveň je neprimeraná k hodnote plnenia zo strany navrhovateľa a závažnosti porušenia zmluvnej povinnosti zo strany odporcu, pričom odporca nemal možnosť ovplyvniť toto zmluvné dojednanie, keďže zmluva a jej dodatok sú typickými formulárovými zmluvami. Zmienil o.i. rozsudky Súdneho dvora EÚ C 168/05 a C 240/98-C. Navrhol zamietnutie návrhu v časti a zároveň si uplatnil aj právo na náhradu trov konania. Súd prvého stupňa dospel k názoru, že zmluvy uzatvorené medzi navrhovateľom a odporcom sú spotrebiteľskými zmluvami, pričom dojednania týkajúce sa uplatňovanej zmluvnej pokuty už iné sudy v minulosti vo svojich rozhodnutiach prehlásili za neprijateľnú podmienku. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ si uplatňoval právo na zaplatenie zmluvnej pokuty z už judikovanej neprijateľnej zmluvnej podmienky, súd návrh v tejto časti (663,88 Eur) zamietol. Vo zvyšnej časti návrhu, ktorou sa navrhovateľ domáhal zaplatenia ceny za poskytnuté telekomunikačné služby v sume 169,01 Eur s príslušenstvom, súd vyhovel čiastočne a uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 161,11 eur s príslušenstvom, pričom nepriznal navrhovateľovi právo na zaplatenie sumy 2 x po 3,95 Eur, ktorá pozostáva z poplatku za "odpojenie", ktoré si navrhovateľ účtoval z oboch zmlúv. O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, pretože navrhovateľ aj odporca boli v konaní čiastočne úspešní (navrhovateľ bol úspešný na 19,34 % a odporca na 80,66 %). Hoci by odporcovi patrila čiastočná náhrada trov konania, súd mu ju nepriznal z dôvodu, že si žiadne trovy neuplatnil a ani zo spisu žiadne trovy nevyplyvali. Vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi súd prvého stupňa dospel k záveru, že pokiaľ má odporca právo na náhradu trov konania, má mať toto právo aj vedľajší účastník na jeho strane. V druhom rade sa však zaoberal účelnosťou právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, ktorý je združením na ochranu spotrebiteľa a teda by mal byť zo svojej podstaty vybavený odborne vzdelaným personálom, znalým všeobecne záväzných právnych predpisov a judikatúry súdov. V prejednávanom prípade vedľajší účastník urobil jediné podanie - vyjadrenie k návrhu zo dňa 28.11.2013, ktoré nemožno považovať za náročný procesný úkon a tento mohol byť urobený aj samotným vedľajším účastníkom. Suplovať plnenie tejto úlohy udelením plnomocenstva advokátom v občianskom súdnom konaní sa preto súdu prvého stupňa javilo ako účelové, a z toho dôvodu mu náhradu trov konania nepriznal.

Proti výroku o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník 1/. Domáhal sa zrušenia výroku o nepriznaní trov konania vedľajšiemu účastníkovi a žiadal priznať trovy konania vo výške 95,59 Eur. Uviedol, že vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení úspešne namietal neodôvodnenosť nároku navrhovateľa v dôsledku čoho došlo k čiastočnému zamietnutiu návrhu. Mal za to, že v danom konaní mu mala byť priznaná náhrada trov konania podľa zásady úspechu vo veci v pomere (80,65%: 19,35%) . Uviedol, že zmyslom a účelom náhrady trov konania v konaní pred súdom je poskytnúť úspešnému účastníkovi náhradu tých trov konania, ktoré vo vecne a časovej súvislosti s konaním musel, alebo bude musieť zaplatiť. Vyslovil názor, že v prípade nepriznávania trov právneho zastúpenia združeniam zriadeným na ochranu spotrebiteľa, v dlhodobej perspektíve nebude v skutočnosti dosiahnutá účelná ochrana týchto práv v konaniach vedených v spotrebiteľských sporoch.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka 1/ navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správny.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) 1/ podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka 1/ je dôvodné.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa v zmysle § 142 O.s.p. spravuje zásadou úspechu vo veci.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplatenia čiastky 832,89 Eur s príslušenstvom. Súd prvého stupňa zamietol žalobný návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie 671,78 Eur s príslušenstvom, ktorá pozostávala z uplatneného nároku žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 663,88 Eur a poplatku „za odpojenie“ vo výške 7,90 Eur. Dôvodom zamietnutia žalobného

návrhu v časti bola skutočnosť, že ustanovenie § 53 a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú, pričom zmluvné podmienky na základe ktorých si uplatňuje žalobca svoj nárok už boli vyhlásené za neprijateľné rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 17C/23/2010 zo dňa 13.08.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 2Co/137/2010 zo dňa 29.06.2011.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa nestotožňuje. Podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia odvolací súd považuje za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2.

Preto odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi 1/ tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Náhrada trov konania vedľajšieho účastníka 1/ pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia. V predmetnej veci pomer úspechu (80,66 %) a neúspechu (19,34 %) odporcu prevýšil pomer úspechu a neúspechu navrhovateľa, a preto by navrhovateľovi patrila vo vzťahu k žalobcovi náhrada trov konania v miere 61,32 % (80,66 % - 19,34%). Odporca si však v konaní žiadne trovy neuplatnil a z obsahu spisu mu trovy konania nevyplývajú, a preto mu ich náhrada neprináleží. Vzhľadom na prevažný úspech odporcu vo veci, vzniklo právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p. i vedľajšiemu účastníkovi 1/, vystupujúcemu v konaní na jeho strane a to v pomere, v akom vzniklo samotnému odporcovi, t.j. 61,32 %.

V danej veci sa navrhovateľ podaným návrhom proti odporcovi domáhal zaplatenia 832,89 Eur s príslušenstvom. Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby sa určuje len z istiny / nie z príslušenstva/ a podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinnej v čase vykonania úkonov právnych služieb, predstavuje 51,45 Eur. Právny zástupca vykonal 2 úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky ) a vyjadrenie k veci zo dňa 28.11.2013 (§ 14 ods. 1 písm. b/ cit. vyhlášky ), za ktoré mu patrí tarifná odmena v celkovej výške 102,90 Eur. Podľa ust. § 16 ods. 3 cit. vyhlášky patrí právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka aj náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 2 x 7,81 eur, t.j. spolu vo výške 15,62 eur. Spolu náhrada trov právneho zastúpenia 118,40 Eur, z čoho hodnota 61,32 % predstavuje sumu 72,60 Eur, na ktorej zaplatenie súd zaväzuje menej úspešného navrhovateľa.

O náhrade trov odvolacieho konania vedľajšieho účastníka 1/ rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 3, § 151 ods. 1, O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi 1/ nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože si v odvolacom konaní trovy neuplatnil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.